

-ün 33,13; 61,13; 132, 6; 143,5; 178,5; 221, 8,9; 232,12; 264,6; 268,1; 281,2; 288,22; 300,5; 324,4; 337,2; 458,3; 460,8; 485,17; 488,29; 505,3; 514,2; 516,4,7; 655,12; 797, 2; 802,3; 806,5; 808,

çatru-tûrya, n., *Ueberwältigung der Feinde.*

-âya 463,10.

çatrutvá, n., *Feindschaft [von çátru].*

-ám 665,5 yás te ~ áacaké.

çatru-hán, a., *Feinde schlagend.*

-ánas [N. p.] 985,3 máma putrás ~.

çatrûy, *feindlich gesinnt sein, feind sein.*

Part. çatrûyát (substantivisch):

-ántam 536,3. bhójanāni 358,5; má-
-ántas 915,15. hānsi 382,3.

-atâm védanā 33,15;

çatrû-sâh, stark çatrû-sâh, a., *Feinde [çátru] überwindend.*

(-ât) AV. 5,20,11. -âhas [N. p. m.] súráyas 669,6.

çad [Fi. unter 2. kad], 1) *prangen mit, sich auszeichnen durch [I.]; 2) vertrauen, sich verlassen auf [I.]; 3) herrlich, glücklich, siegreich sein, triumphiren.*

Perf. çäçad:

-dús 3) yásmin purâ vâvîdhús ~ ca 211,4.
-dmahe 2) tváyâ vayám ~ ránešu 946,5.

Part. Perf. çâçadâna:

-as 3) índras 33,13. -â [f.] 1) kaníâ iva tanúâ ~ 123,10; are-pásâ tanúâ ~ 124,6 (usâs).
-â [du.] 3) vîdupâtma-bhis áçuhémabhis vâ devânam vâ jütibhis ~ 116,2.
-ân 2) tân bâhúbhis ~ 614,4.

çána, nur Instr. çánêš *langsam*, yántas 665,11; pári srava 700,3.

çanaká [von çána], Instr. çanakêš *langsam*, 700,3 çánêš iva ~ iva índrâya indo pári srava 700,3.

çám-tanu, m., Eigenname eines Mannes (ursprünglich „der Person heilsam“).

-ave 924,1.3.7.

çámtama, a., Supecl. von çám, 1) *heilsamst, von Dingen; 2) heilsamst, heilbringendst, von Personen; 3) liebst, angenehmst, willkommenst; auch 4) mit Dat.*

-a 2) indra 1022,5.

-as 2) hótâ (agnís) 77,

2; agnís 128,7 (vî-

jáne). — 4) te 16,7 (stómas); 633,22 (sto-

tâ); mitrâya várúnâ-

ya 136,4 (sómas); 816,

3 (mádas).

-am [n.] 4) hrđé 43,1 (vócemá).

-ena 1) çármanâ 567,1; bhyâm 427,10(brá-ávasâ 841,4. — 3) já- hmâni).

vasâ 432,4. -ebhis 1) bhesajébhis -âni 3) váksanâni 464, 224,2. 6. — 4) vajrîne 473,1 (vácânsi).

-â [n.] 1) bhesajâ 224, 13; çármâni 247,4. — 3) pâtrâ devapânâni -âbhis 1) abhíštibhis 879,9. — 4) te 653, 15 (sávanâ); açví-

cámtâti, f., a., 1) f., *Heil, Segen*; 2) a., *heil-bringend, wohlthuend.*

-i [n.] 2) sâ ~ máyas bhávathas dadâçûse karat 638,7 (SV.çám- tâtâ).

-i [du.] 2) yâbhis ~ -ibhis 963,4 (neben a-ristâtâtibhis).

çap, 1) *fluchen*; 2) *verfluchen* [A.]; 3) *schwören* [A.] (vgl. altn. hefna).

Stamm çápa:

-âtas [3. du. Co.] 1) yâd mithunâ ~ 913,13.

Impf. áçapa:

-ata [2. p.] 2) ~ (tám) yás karásnam vas ādadé 161,12.

schwaches Perf. çep:

-pé [1. s.] 3) yâd vâ ahám abhidudrôha yâd vâ ~ utâ ánítam 23,22; 835,8.

Part. çápat:

-antam 1) 41,8.

çapátha, m., *Fluch, Verwünschung [von çap].*

-âs 913,15 pratyák enam ~ yantu tr̄stâs.

(çapathýa), çapathía, a., *im Fluchen be-stehend.*

-ât 923,16 devakilbișât.

çaphá, m. [zend. çafa, altnord. hōf-r], 1) *Huf*, auch bildlich; 2) ein *Achtel* (wegen der acht Klauen des Rindes) (BR.).

-ám 2) 667,17 (neben -ânâm 1) nidhânâ 163, kalâm).

-ât 1) áçvasya 116,7; -ânaam 1) pátvabhis 360, 117,6. 7 (bildlich).

-ô 1) çíngâ iva jár-bhurânâ 230,3.

çaphá-cyuta, a., *durch die Hufe aufgeregt, aufgewirbelt* [cyutâ Part. II. von cyu].

-as renús 33,14.

çaphávat, a., *behuft* [von çaphá], daher 2) n., *das behuften oder mit Klauen versehene Vieh.*

-at 2) 273,6 (neben padvát); 437,5.

çaphárúj, a., *Hufe zertrümmernd* [= çaphá-rúj], zur Bezeichnung von Dämonen.

-újam yâtudhânâ 913, -újas [A. p.] 870,9. 12.

çabála, a., (auch çavála geschrieben), *bunt-farbig* [wol von der in çóna, çvetá zu Grunde liegenden Wurzel *çu durch den Anhang ala gebildet].

-ô çvânô (yamásya) 840,10.

çam [vgl. Fi. 1. kam]. Im RV. tritt die Grund-